

Cerul

Dacă Iubirea, chiar iubirea umană, dă atâtea mângâieri, aici, ce va fi cu Iubirea în cer?

27.01.2015

Cerul! :”Ceea ce ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit și nici gândul n-a gândit, ceea ce pregătește Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc“. Aceste destăinuirii ale Apostolului nu te îndeamnă mai mult la luptă?

Drum, 751

Fă totul dezinteresat, din Dragoste curată, ca și cum n-ar exista nici

răsplată, nici pedeapsă. Dar dezvoltă
în inima ta speranța glorioasă a
Cerului.

Drum, 668

Dacă Iubirea, chiar iubirea umană,
dă atâtea mângâieri, aici, ce va fi cu
Iubirea în cer?

Drum, 428

Mulțumește Domnului din toată
inima pentru aceste puteri
admirabile... și teribile, care sunt
inteligenta și voința cu care a voit El
să te creeze. Admirabile, deoarece te
fac asemenea Lui; teribile, pentru că
există oameni care le întorc
împotriva Creatorului lor.

Recunoștința noastră, a copiilor lui
Dumnezeu, îmi place s-o rezum
spunând, acum și pururi, acestui
Părinte al nostru: "serviam!" — Te
voi sluji!

Forja, 891

Gândește-te cât de plăcută îi este Domnului tămâia care se ard în cinstea Sa. Gândește-te de asemenea la puțina valoare a lucrurilor de pe pământ, care abia începute, se termina... În schimb în Cer te așteaptă o mare Iubire: acolo nici decepții, nici înșelăciune, ci toată iubirea, toată frumusețea, toată măreția, toată știința din lume...! Și fără saț: te va satisface fără să te sature.

Forja, 995

Te simți copleșit de o bucurie interioară și de o pace pe care n-ai da-o pentru nimic în lume. Da, Dumnezeu este în aceasta: nimic nu este mai bine decât să-I spui necazurile tale, pentru ca ele să nu mai fie necazuri.

Forja, 54

Sunt tot mai convins că fericirea din Cer este hărăzită celor care știu să trăiască fericiți pe pământ.

Forja, 1005

***Catehismul Bisericii Catolice**

1023 Cei care mor în harul și prietenia lui Dumnezeu și care sunt complet purificați trăiesc pentru totdeauna cu Cristos. Ei sunt pentru totdeauna asemănători lui Dumnezeu, pentru că îl văd “așa cum este” (1 In 3, 2), față în față (cf. I Cor 13, 12; Ap 22, 4):

„Cu autoritatea noastră apostolică, definim că, după dispoziția generală a lui Dumnezeu, sufletele tuturor sfinților (...) și ale tuturor celorlalți credincioși morți după ce au primit sfântul Botez al lui Cristos și în care, în momentul morții, nu mai era nimic de purificat, (...) sau, dacă a existat sau există ceva de purificat, atunci când după moarte își vor fi

încheiat această purificare, (...) chiar înainte de învierea în trup și de Judecata universală, și aceasta începând cu Înălțarea la ceruri a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, au fost, sunt și vor fi în cer, în Împărăția cerurilor și în Paradisul ceresc împreună cu Cristos, primiți în comunitatea sfinților îngeri. După patima și moartea Domnului nostru Isus Cristos, ele au văzut și văd esența divină cu o viziune intuitivă și chiar față în față, fără mijlocirea nici unei făpturi” (Benedict al XII-lea: DS 1000; cf. LG 49).

1024 Această viață desăvârșită, această comuniune de viață și de iubire cu Preasfânta Treime, cu Fecioara Maria, cu îngerii și cu toți fericiții este numită “cer”. Cerul este scopul ultim și realizarea aspirațiilor celor mai profunde ale omului, starea de fericire supremă și definitivă.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/cerul/>
(26.03.2025)